

Vrijdag 9 februari 2024

Wat fijn om iedereen na een maand terug te zien. De vorige zangmiddag viel helaas in het water door de vele griepgevallen.

Nu zitten we weer samen rond een kleurige bos tulpen in een grote kring met ook een paar nieuwe gezichten.

Het welkomstlied, waarbij we allemaal onze naam zingen is dan ook een zeer gevarieerd geheel.

Maar daar aan vooraf bewegen we ons met armen en benen los op de melodie van Yellow Submarine.

En we warmen onze stem op met Ding dong en Ping pong.

We beginnen het repertoire van deze middag met een reisje langs de Rijn. een lied van Louis Davids uit 1906, vaak gezongen door Willy en Willeke Alberti.

Daarna zingen we een liedje van Lou Bandy uit 1946 over Louise, die niet op haar nagels moet bijten. Bah, wat vies, Louise!

Na de canon Zing en dans met mij draagt Wout een Westfries gedicht voor. Hij leidt het met een lach in met de opmerking, dat we woorden zullen horen, die we misschien niet kennen. Want wat is een skeer? We zullen het horen in het gedicht, dat gaat over de winter in januari en februari. Leuk gedicht. "Skoftig mooi dein" Wout!

Dan nog een lied van Willy en Willeke, waarbij we lekker uit kunnen halen: Niemand laat zijn eigen kind alleen.

En een gouwe ouwe van Eddy Christiani: 'Daar bij de waterkant' is ook bij iedereen bekend en wordt met geklap tussen de regels uit volle borst meegezongen.

Na de pauze zingen we Dans nog eenmaal met mij en jodelen we er op los in het liedje Oleo.

Het prachtige lied van Jules de Corte 'Ik zou wel eens willen weten' is nog steeds actueel en ontroert sommigen zichtbaar.

Hier het laatste couplet:

Ik zou wel eens willen weten waarom zijn de mensen zo moe
Misschien door hun jachten en jagen
Of misschien door hun tienduizend vragen
En ze zijn al zo lang onderweg naar de vrede toe
Daarom zijn de mensen zo moe

Dan volgt een muzikaal intermezzo van Roos met begeleiding van Greta op de piano en Gertje op de dwarsfluit.

Roos zingt het lied van Bette Midler 'The Rose'. Ze vertelt daarbij dat ze het vaak zingt voor haar hoogbejaarde moeder, die het prachtig vindt.

En ook al versta je geen engels, je voelt de sfeer van het lied in de tekst. Vooral in het laatste couplet:

Wanneer de nacht te eenzaam is en de weg te lang
En je denkt dat de liefde er alleen maar is voor degenen, die gelukkig en sterk zijn
Bedenk dan, dat in de winter onder een dikke laag sneeuw
een zaadje ligt te wachten dat in de lente, door de warmte van de zon
een roos wordt.

Wat zijn wij blij met onze Roos, die dit lied zo prachtig gezongen heeft. We zijn er stil van.

Aan het eind van de middag gekomen, zingen we nog een paar bekende nummers:

Heb je even voor mij en You are my sunshine.

En sommigen gaan een walsje dansen op Het kleine cafe in de haven.

Zo sluiten we dansend en zingend de middag af met een vaarwelgebaar aan elkaar.

Nu vaarwel

Zing vrij en blij

Ik denk aan jou

Doe dat dan ook aan mij.

Wat weer een hartverwarmende middag!

We zien iedereen blij en voldaan vertrekken en verheugen ons al op de volgende keer.